

[Kofod-Svendsen]

ne får mulighed for at erhverve aktier. Begge dele har jeg tilsluttet mig, men jeg har ikke tilsluttet mig alt i pressemeddelelsen, og man må nok gå ud fra, at dette i udpræget grad er et partsindlæg.

Dernæst vil jeg sige til hr. Rahbæk Møller, at jeg synes, det er fint, hvis vi kan finde en bred løsning, og jeg synes nok, at ledelsen af Statsanstalten, som det fremgår af bilag 4 til betænkning 1189, på en god måde prøver at leve op til, at vi finder en bred løsning, idet man her siger:

»Hvad angår spørgsmålet om ejerbeføjelserne med hensyn til Statsanstalten for Livsforsikring, har ledelsen som udgangspunkt haft . . . « – og jeg mærker mig den sproglige formulering »har haft« – . . . Statsanstalten må betragtes som en selvejende institution. Ledelsen har noteret sig,« . . . hvad der er redegjort for osv.

Man har altså taget den argumentation, som er lagt frem i betænkningen, til efterretning. Og det synes jeg også at hr. Rahbæk Møller ville gøre klogt i.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Kofod-Svendsen må være opmærksom på, at ledelsen er i en meget vanskelig situation, for i og med at regeringen starter dette pres på den og forsøger på at få lodset penge over i statskassen, sker der jo det, at kunderne forsvinder, at de ansatte forsvinder, at Statsanstalten, der nu i en årrække har været i en ubrudt fremgangslinje, må se denne linje brudt. Det er klart, det vil gøre en ledelse betænkelig og gøre den, skal vi sige moden til at forsøge, om man da ikke kan lave et eller andet, der bare er nogenlunde rimeligt. Det er det første.

Det andet, jeg ville gøre opmærksom på, var, at den løsning, som ledelsen har påpeget, lige præcis var den, som jeg gjorde mig til talsmand for her på SF's vegne. Så hvis vi kan samles om det, er der ingen problemer fra vores side.

Men der er én ting, der er helt fundamental for os, og det er, at man ikke forgriber sig på kundernes penge. Nu skal ministeren jo herop om lidt, og jeg vil bede ham bekræfte, at det i mange år har været sådan, at al afkastet af ejerformuen alene er gået til at sikre kundernes bonus, og at enhver ændring af dette forhold vil være en forringelse af kundernes status.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Hvis der havde være tale om det, hr. Rahbæk Møller tidligere har betegnet som konfiskation af andres penge, kan jeg ikke rigtig forestille mig, at ledelsen havde anvendt formuleringen: » . . . har noteret sig den udredning herom, der er redegjort for i betænkningen, som har den konklusion, at staten er beføjet til ved lov at omorganisere Statsanstalten til et aktieselskab og til at sælge aktierne.«

Jeg tror ikke, man ville bruge denne formulering om konfiskation. Så er det i hvert fald en ny sproglig formulering.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg må endnu en gang gøre hr. Kofod-Svendsen opmærksom på, at ledelsen er i en meget presset situation, fordi staten har startet en proces, der er ødelæggende – i hvert fald så længe den ikke er afklaret – for Statsanstalten.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Vi må i de kommende år igen og igen overveje, hvad det er naturligt at staten beskæftiger sig med, og hvad det er naturligt staten og private beskæftiger sig med, og hvad der kun er naturligt de private beskæftiger sig med. Og det er som led i sådan en almindelig nøgtern overvejelse, at vi i hvert fald konstaterer, at der ikke er nogen særlig grund til, at staten skal sælge livsforsikringer. Der er et marked med mange private udbydere, og der er ikke nogen særlig grund til, at staten skal være på det marked.

Det er ét udgangspunkt. Et andet udgangspunkt er, at den organisationsform, som Statsanstalten har, jo begrænser Statsanstaltens handlemuligheder. De er hæmmede i forhold til andre af deres konkurrenter, netop fordi de er en statslig virksomhed. Derfor er der efter min mening ikke den fjerneste tvivl om, at gennemførelsen af det foreliggende lovforslag i virkeligheden vil være til fordel både for forsikringstagerne og for medarbejderne i Statsanstalten.

Jeg skal derfor indlede med at sige tak til de seks ordførere og dermed de seks partier, som støtter lovforslaget, hvorefter jeg skal vende mig – det er jo naturligt – til de to ordførere, der har været mere skeptiske.